

Folkbåtsnytt

NYHETSREV FRÅN SVENSKA FOLKBÅTSFÖRBUNDET, SFF • NO 3/NOV 2016

Landskampen Finland-Sverige i Helsingfors.
Foto: Gunnar Bonthelius.

ORDFÖRANDESPALTEN

Så har då säsongen 2016 närmast sig sitt slut. Som vanligt var det en mycket fin säsong, denna gång med fint väder och många fina seglingar. Den kanske häftigaste, som kommit redaktionen till kännedom, är Per Hörbergs segling till och från Helsingfors. En affär på 600 sjömil, varav hemresan gjordes av Per ensam. Vi hoppas få veta mer om den strapatsen i vinter!

Årets stora evenemang var ju just Guldpokalseglingarna i Helsingfors. Våra finska kolleger hade gjort "allt" för att vi gäster skulle trivas. Och många gäster blev det – 65 båtar från Danmark, Estland, Finland, Storbritannien, Sverige och Tyskland låg på linjen och det var en härlig syn! Till och med vädret visade sig från sin bästa sida!

För första gången sedan 1978 kunde också en svensk vara med och vinna en Guldpokal. Claes Hoglert har under ett antal år fixat och donat med sin Folkbåt Kajka under Per Jörgensens ledning. Per Jörgensen är Danmarks svar på Russell Coutts och har ett otal framgångar i Folkbåtsklassen. Tillsammans med Kristian Hurtig-Hansen kunde de tre bärga titeln i kavaj, så överlägsna var de på slutet. Stort grattis till Claes och hans danska kompisar. (Då besättningen till största delen är dansk, blir båtens nationalitet dansk, denna gång)

Svenskarna hade lagt upp ett ambitiöst träningsprogram för att få in en båt bland de 10 bästa. Det lyckades faktiskt i och med att F-SWE1289 med Olsen/Ljungquist/Wärnegård kom nia! Grattis till Anders med besättning och vi hade väldigt trevligt under tränings-tillfällena också.

Bäste skeppare under 30 år blev ytterligare en medlem i familjen Wårne-

gård, Nämligen Hobrik "Hobbe" Wårnegård, som tillsammans med Charlie Hagerman och Gustaf Fyllkner kom man in på en mycket meriterande 13de plats.

Vi seglade den beramade landskampen också. Det blev en mycket jämn tillställning, där arrangörerna valde att lägga till en tredje segling, då resultatet efter de två första var oklart. Efter en viss palaver och väntan på Guldpokalens domarteam, visade det sig att svenskarna dragit det längsta strået. En finsk båt hade tjuvstartat och drabbats av 10 (!) poängs tillägg då den inte vänt tillbaks, så det hela blev en regel fråga till slut. Onekligen litet tråkigt, då de spännande seglingarna borde avgjort. Grattis till laget Team PPD/Hugolina/Mathilda II/Tummelisa, som tog hem Sven Saléns pokal!

Vi hade lagt vårt SM i Stockholm i anslutning till Guldpokalen. Syftet var att få med några utländska gäster och det kom också seglare från Danmark, Finland och Tyskland. Vård var Vikingarna SS och det var med viss bävan vi gav oss ut på Lilla Vårten. Banan delades med M22orna och det blev danska mycket båtar, helt enkelt. VSS hade lånat en seglingsledare från KSSS, Mats Dalunde, som gjorde Alexanderhugget att segla in vid Lidingö. Där går det Finlandsfårjor ibland, men man lyckades undvika dem! Så för oss hemmaseglare blev det en viss frustration, då inget var "som vanligt". Och bäst lyckades gamle Sverigebekantingen Johnny Jörgensen med besättning följd av Herman Saari från Finland. Bäste svensk och svensk mästare blev Olsen/Wårnegård/Wårnegård. Anders Olsen har verkligen visat mästerskapsform i år. Stort grattis till alla tre besättningarna!

Nu ligger vi i startgrupparna för jubileumsåret 2017. Vi kommer att göra aktiviteter för att få Folkbåten uppmärksammad så mycket som möjligt. Konstruktionen till våra fina båtar blir 75 år gammal nästa år och den första Folkbåten sjösattes i Göteborg i april 1942. Så håll utkik efter nästa års aktiviteter. Båtmässorna i Göteborg och Stockholm ligger ju närmast, sedan skulle man kunna göra en större sak i april i Göteborg. Svenska mästerskapen i Halmstad

blir annars den stora händelsen och för våra utlandsresenärer har Keremindes Sejlklub aviserat ett stort firande i anslutning till Guldpokalseglingarna där.

Förutom de lokala seglingarna kan entusiasterna åka till Bodensjön och segla tyskt internationellt mästerskap och varför inte avsluta med den internationella regattan i San Francisco. Hör gärna av dig om du vill segla i San Francisco, så att vi kan hålla amerikanerna "varma" med deltagare.

Det här var också det första året vi seglade med den omdiskuterade licensen till Svenska Seglarförbundet. I praktiken blev summan lägre än i förhandssnacket och hanteringen via nätet förvånansvärt enkel, så det var inga större problem. Optimistjollejuniorerna är de som betalar mest och det känns väl inte helt fräscht, även om det sannolikt är ungdomarna i andra förbund som betalar mest där också. Vi höll på att tappa en SM-deltagare på för sen inbetalad licensavgift, men det löste sig i sista stund. Det här är en svår diskussion då vårt tävlingsseglande naturligtvis kostar något, både för den enskilde och förbundet. Vi följer debatten med spänning och håller dig informerad!

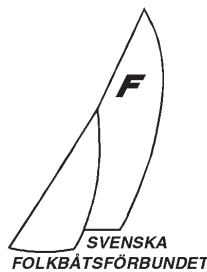
När OFK satte sig ned och skulle planera säsongen 2017, blev det litet tyst då vi noterade att antalet bankappseglingar i Stockholmsområdet nu blivit överraskande få. Tidigare kunde man välja och vraka, men nu är det mesta lagt på SRS-seglingar. Vi får ta oss en funderare på hur det här skall skötas tillsammans med de klassiska förbunden; 606, Drakar, H-båtar, IFar, Målarbåtar, Neppure, Smaragd och Starar. Sannolikt kommer vi att se fler gemensamma evenemang och KSSS håller, till och med, på att sätta upp en affärsmodell där seglare köper regattor. Skillnaden blir då att de enskilda seglarna tar "affärsrisken" för evenemanget. Något vi redan har gjort tidigare med andra klubbar.

Sammantaget lever seglingen och seglarna i en spännande tid! Vi folkbåtsseglare är med och definierar den!

Seglarhälsningar,

DONALD

F-SWE-1358 Sjöjungfrun

VI TACKAR VÅRA SM-SPONSORER 2016

Stolp-Ekeby
Träbåtsrenovering

The worlds leading brands of professional hair tools gathered under one roof

DELLENSTEDTS MÅLERI AB

dellenstedts.maleri@minpost.nu • 0709-22 12 32

Sponsorer till SM 2017

Vi söker nu generösa sponsorer inför 2017. Du som läser detta har kanske en arbetsgivare eller rentav ett eget företag som kan vara intresserad av att bli presenterad i Folkbåtsnytt under året och synas på Förbundets hemsida, kostnaden för detta är endast 3.000 kronor/lår. Vi tar även gärna emot attraktiva nyttosaker som kan vara lämpliga till prispbordet. Tänk kreativt, kanske din gast eller varför inte din granne kan vara en presumtiv sponsor.

Kontakta gärna undertecknad för ytterligare information.

SVANTE SVENSSON

”Nu satsar jag allt!
Hel medlem ger
mig maximal
trygghet.”

Josefin, OS-hopp i Laser Radial. Kund
och en av våra 247 000 delägare.

HEL MEDLEM – FÖR DIN TRYGGHET PÅ SJÖN

- En försäkring även för racingjollar
och fölgebåtar
- Valbart tillägg för kappsegling
i Europa, för trailerbåt
- Ansvarsförsäkring upp till
33 miljoner kronor

Vi på Svenska Sjö har bara en sak för ögonen. Att ständigt utveckla de bästa båtförsäkringarna och trygghetslösningarna för dig som klubbmedlem. Genom Svenska Seglarförbundet är du delägare i Svenska Sjö och det ger dig direkta fördelar som mer omfattande villkor, resultatbonus för medlemmar och smidig skadereglering. Vår kundundersökning 2015 visar också att hela 86% är mycket nöjda med hur vi hanterar en skada. En trygghet för dig om oturen skulle vara framme.

Så du kan lugnt gå in på www.svenskasjo.se om du vill veta mer eller räkna ut din premie.

 Svenska Sjö

Stödier svensk segling

När nu höstvindar på 12 -15 m/sek. börjar att ersätta den fantastiskt fina sommaren som vi haft, och då de flesta folkbåtarna nu är upptagna på land, och en del av dessa, t.o.m. är insatta inomhus, är det nu dags att summera, vad som tilldragit sig haver, under sommaren 2016.

En knäckt mast, ett knäckt roder samt en grundstötning kan läggas till de övriga seglingsresultaten.

Det stora folkbåtsintresset håller fortfarande i sig här på sydkusten, det är t.o.m. så att en ny lokal segling, benämnd "Kommunmästerskap" har instiftats i Ystad. En segling som torde vara unik, då jag, i vart fall aldrig har hört talas om någon tävling med det namnet.

Dessvärre är folkbåtsintresset i Öresund stabilt lågt, vilket medfört att den sedan många år populära seglingen Saltholmen runt, inte haft tillräckligt många folkbåtsseglare, vilket medfört att vandringspriset (halvmodellen) inte kommer att utdelas längre i denna tävling, utan kommer att bli ett vandringspris, som utdelas till den flitigaste och mest aktiva folkbåten.

En viss besvikelse kunde dock konstateras, då vi inte var representerade vid det danska mästerskapen i Skovshoved, trots att ett stort intresse fanns bland seglarna. Dessvärre var det nu, som tidigare, problem med att få ihop besättningar.

Dessvärre ett alltfört ihållande problem, är att tillgången till gästar inte står i proportion till intresset för seglandet i sig. Det har hänt, och gör så fortfarande, att båtar har fått bli liggande i hamn, i samband med seglingar, då besättningar saknas !!!

En glädjande trend som däremot, så sakteligen börjar att "spira", är ett begynnande intresse för äldre och välhållna träbåtar, då det visat sig att dessa, om de seglas väl, mycket väl kan mäta sig med genomsnittliga plastbåtar.

Det förtjänar att nämnas, att Distriktsmästare i Skåne 2015, blev F 408, byggd 1954 av bröderna Martinsson, således en mer än 60 år gammal träbåt !

När man då betänker, vilket hantverkskunnande som ligger bakom, för att bygga en träbåt, och det antal tim-

mar som krävs, så finns det all anledning att värda den bef. träbåtsflottan. Det har nämnts, att arbetsinsatsen var ca. 1.500 arbetstimmar. Visserligen har det också nämnts ca. 1.200 arbetstimmar, om byggnationen kunde ske parallellt med ett flertal båtar. Det har påståtts, att båtbyggare Tage Olsson i Saxemara kunde bygga på ca. 1.200 timmar.

Det förtjänar också att nämnas, att båtar som är byggda innan 1965, d.v.s. är mer än 50 år och äldre, räknas som veteranbåtar, vilket medför att en stor del av våra äldre folkbåtar, de facto är veteranbåtar, och förtjänar att bevaras och värdas. Som jämförelse kan nämnas att en fabriksstillverkad bil räknas som veteranbil redan efter 30 år.

Inom Simrishamns Segelsällskap, pågår planeringen på ett beundransvärt sätt inför SM och GP 2018, med dess ordförande Lars-Gustav Dahl som primus motor, och med Pehr-Ola Pehrson som tävlingsledare.

Fortlöpande sker en dialog med kommunledningen, som har visat sig vara mycket positiv, och har därför avsatt en kommundiensteman som skall utgöra "förbindelseofficer".

Segelsällskapets arbetsgrupp har redan knutit till sig ett flertal "tungar"

sponsorer, där bl.a. Sparbanken Syd i Ystad är huvudsponsor. Gärsnäs Bil i Gärsnäs har bidraget med en helfolierad bil, som redan nu, gör kraftfull reklam för arrangemanget, när den rullar runt på de Skånska vägarna.

SM:et sker under v 27 och GP sker under v 28, så det är gott om tid att planera, och icke minst träna-träna-träna.

Mer härom i kommande nummer av Folkbåtsnytt.

Under vinterhalvåret planerar flottiljen att träffas några gånger, och gemensamt lyssna till något föredrag, och inte minst ljuga lite för varandra.

Skånes Folkbåtsflottilj
HÅKAN HÅKANSSON
SWE 1363 Sea Travel

HALMSTAD

SM i Folkbåt 2017 står HSS som arrangör!!

April 1942 sjösattes den första Folkbåten vilket innebär 75 år 2017. Detta ska firas i farvattnen utanför Halmstad med SM segling som pågår mellan 5 – 8 Juli 2017, arrangör Halmstads Segelsällskap.

Idag var första mötet för detta i HSS klubblokal och Svante som man kan kalla projektledare spånade med oss som medverkade hur vi ska få till det på bästa sätt.

Som vanligt gör det sig inte själv så funktionärer ute på banan behövs så känner du dig manad för att få uppleva en vacker 75 åring på vattnet är det bara att hojta till.

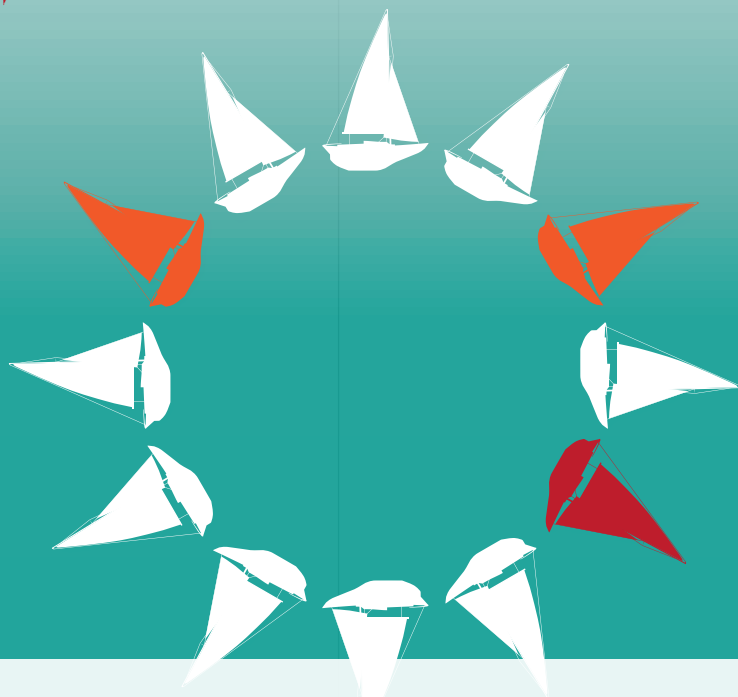
Farbröderna utan rollator (lite häftigt) på bilden mellan två folkisar är involverade på något sätt och var med på mötet.

Stellan tippas på ca 38 deltagare och bara i våra farvatten ställer 6 – 7 lokala folkbåtar med duktiga seglare upp och ryktet säger eventuellt ett par till!!!

Text&Foto
THOYA

Vinnalt Foto Halmstad
Foto: Thomas Johansson

SVENSKT

MÄSTERSKAP

FOLKBÅT

5-8 JULI 2017 HALMSTAD

Svenska Folkbåtsförbundet
folkbat.se

Halmstads Segelsällskap
hss1910.nu

Folkbåts-SM 2016.

Vikingarnas Segelsällskap i Stockholm arrangerade årets SM. Det blev åtta fina seglingar på den ganska buskiga och trånga fjärden Lilla Värtan. Den stora nyheten var att tävlingsledaren beslöt att utnyttja hela fjärden, inklusive de annars förbjudna färjelederna. "Det kommer ändå inga färjor mitt på dagen" sa han. Och så det fungerade. Start i den västliga vinden ända ner mot Lidingölandet och riktigt fina banor kunde läggas. Och inga färjor eller andra handelsfartyg dök upp. Undantaget var sista dagen, då svaga vridiga nordliga vindar rådde, och det hela blev ganska rörigt. Att 15 Mälar22:or samtidigt seglade SM vållade inte heller några större besvär.

21 Folkbåtar kom till start, varav 7 stycken kom från utlandet. Ett lite svagt svenskt deltagande kan man tycka, men i år hade västkust- och sydkustseglarna bestämt sig för att gå till Danska Mästerskapet i stället, som låg bra till på Öresund. SM fungerade också som upptaktssegling till Guldpokalen som i år gick veckan efter i Helsingfors. Där hade 65 båtar samlats, inte dåligt.

Upplägget startade också en diskussion om det är så lyckat att lägga SM som en upptakt "på vägen" till Guldpokalen, eller om SM bör få den värdighet det förtjänar som ett separat event. Dock väldigt trevligt förstås med två danska båtar, tre finska och en tysk båt på startlinjen.

Hur gick det då? Att Johny Jørgensen från Danmark skulle bli svår var inte oväntat, och han knep också en säker förstaplats. De finska seglarna var mer oskrivna blad, men Herman Saari visade att hans tredjeplats på Guldpokalen i Tyskland förra året inte var en tillfällighet – han tog andraplatsen. Inför sista seglingen var det spännande om Anders Olsen från Vikingarna, eller säkre Lasse Köhler som seglade för Nyköpings Segelsällskap skulle ta tredjeplatsen, och därmed bli bästa svensk och svenska mästare. Optionen var att Lasse måste slå Anders med minst en båt, och dessutom inte bli sämre än 5.a. Anders gjorde en dålig start i den svaga vridiga vinden och det

hela lutade åt Lasse. Men på andra kryssen gjorde Lasse ett katastrofalt slag in mot Fjäderholmarna och hamnade i ett bleke. Anders seglade upp sig till en åttondeplats, och så hade Vikingarna fått nya Svenska Mästare: Anders Olsen/Pär Wärnegård/Johan Wärnegård. Noteras också att folkbåtarnas yngsta besättning blev tredje bästa svensk båt: Hobbe Wärnegård/Gustaf Fylnker/Charlie Hagerman. Vad manne det bli av dom när dom riktigt fått upp ångan.

Den sociala biten är alltid viktig vid Folkbåtssegling, och alla verkade

trivas i det mestadels fina vädret, med Kruthusets kaféverksamhet och Vikingarnas trevliga hamn. Andra kvällen lastade alla i sig i båtarna och drog iväg till pic-nic i den vackra kvällssolen på Fjäderholmarnas klippor. Uppskattat, liksom regattakalaset sista kvällen, då även prisutdelningen förrättades, och folkbåtsbandet Röstens Minne underhöll.

Tack Vikingarnas SS för ett väl genomfört evenemang!

Folkbåtsseglarna gm ANDERS O

Två SM vinnare Janne Björnberg i M22 och Anders Olsen, Folkbåt

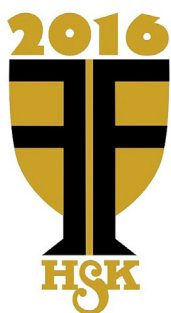

Svenska Mästare 2016: Pär Wärnegård/Anders Olsen/Johan Wärnegård.

	KLASS	Folkbåt, SM												
Land	Nummer	Namn	Klubb	1	2	3	4	5	6	7	8	Sum	Plac	
DEN	972	Johnny Jörgensen		1	7	2	3	1	3	6	2	18	1	
FIN	348	Herman Saari	SMPS	3	4	10	1	7	5	1	3	24	2	
SWE	1289	Anders Olsen	VSS	8	2	5	5	4	7	4	8	35	3	
SWE	1346	Lars Köhler	NYSS	9	5	3	4	12	1	7	20	41	4	
FIN	349	Roni Saksi	NPS	2	1	1	15	6	10	18	7	42	5	
GER	617	Gunter May		7	16	12	11	2	2	9	9	52	6	
DEN	722	Per Damm		4	15	6	7	5	8	10	19	55	7	
SWE	1239	Hobbe Wärnegård	RYC	10	8	8	12	10	4	11	6	57	8	
SWE	1311	Johan Rasin	VSS	17	12	9	2	8	19	3	16	67	9	
SWE	1303	Ola Zetterberg	VSS	5	14	4	16	3	11	OCS	17	70	10	
FIN	373	Heta Järvimaa-Louto		6	20	16	8	16	9	2	18	75	11	
SWE	1942	Leif Ahlqvist	VSS	11	10	15	10	15	12	5	14	77	12	
SWE	1323	Lars-Gunnar Lindberg	VSS	16	3	13	19	9	18	8	13	80	13	
SWE	1269	Team PPM/Per Hörberg	VSS	12	17	7	14	11	13	17	12	86	14	
SWE	1290	Hans Torlén	KSSS	15	6	21	6	21	15	14	10	87	15	
SWE	1358	Donald Bratt	VSS	19	9	17	21	18	6	15	5	89	16	
FIN	367	Janne Mäkinen	HTPS	18	11	20	20	14	16	12	1	92	17	
SWE	1255	Staffan Bellander	SBS	13	19	18	13	13	21	13	4	93	18	
SWE	1271	Åke Ljungqvist	SSK	14	13	14	9	17	17	16	15	98	19	
SWE	449	Curt Gelin	VSS	21	18	19	18	20	14	19	11	119	20	
SWE	1354	Gunnar Bonthelius	KSSS	20	21	11	17	19	20	DNS	DNC	130	21	

Guldpokalen i Helsingfors 2016

Sicken seglarfest det blev. 65 Folkbåtar på startlinjen från 7 nationer! Det hade nog ingen väntat sig när Folkbåtarnas Guldpokal för första gången skulle arrangerad i Finland. Tyngd-

punkten i Folkbåtsklassen ligger ju annars i Tyskland och Danmark, så det fanns en viss tveksamhet då beslutet togs att förlägga Folkbåtarnas mest prestigefyllda segling så långt därifrån. Men Folkbåten är på uppgång i Finland, och Estland har en nyvaknad och växande fleet. Och även många Tyskar och Danskar tyckte nog att nyheten att ta sig till Helsingfors uppvägrade kostnaderna och alla mil att ta sig dit.

I Folkbåtsklassen sker nu också en intressant utveckling, liksom i andra liknande kölbåtsklasser. Fler och fler skaffar sig trailer. Detta för att kunna delta i dom stora spännande seglingarna en bit hemifrån. Jag skaffade själv trai-

ler för några år sedan, och det är verkligen kul att lasta båten och dra iväg till t ex ett SM på västkusten eller en Guldpokal i Tyskland. Jag tror detta kommer att medföra en renässans för entypsseglandet. Det ena efter det andra ekipaget kommer nu till runt om i Sverige.

Alltså. Lastning på Vikingarna direkt efter SM. Vi tvättade och slipade botten. 30 my i fören, och 50 my resten av botten är det svåruppnåeliga idealet. Och så iväg till färjan vid Kapellskär. Åke Ljungqvist följde med, men knorrade lite över att vi inte tog nattfärjan. Men skärgården är ju så vacker..... Min andra gast, Per Wärnegård, tog flyget, och mötte passligt upp då vi och ett gäng folkbåtskamrater just bänkat oss på en krog i Helsingfors gamla stad. Vi var 9 svenska båtar som tagit oss till Helsingfors. Vi kunde varit fler, men västkustarna och sydkustarna valde att istället delta i öppna danska mästerskapen på Öresund. 8 båtar trailade till Helsingfors, och Per Hörberg seglade dit. Vi följde med intresse hur det gick för Per – det ska bli intressant att läsa

hans berättelse. Jag tror hemresan var tuff – frisk kryss hela vägen ryktas det. Per är ”en riktig karl” säger min fru till mig.

Finnarna hade verkligen ansträngt sig att göra ett toppenarrangemang, det förstod vi redan vid ankomsten då snygga skyltar galant visade oss vägen fram till Helsingfors Segelklubb på Drumsö, som var bas för spektaklet. Och HSK fortsatte i samma stil. Allt mycket välarrangerat, mat och dricka i överflöd, och en varm och vänlig atmosfär hela tiden. För Folkbåtssegling handlar ju inte bara om att vara bäst – ett sådant här arrangemang ska vara en helhetsupplevelse med spännande kappseglingar, men också gott kamratskap och trevlig samvaro.

Det hela började för vår del med att man, dagen före Guldpokalseglingarna drog igång, arrangerade den traditionella Landskampen Finland-Sverige, en ren lagsegling där bäst av tre seglingar gällde. Det hela blev en jämn uppgörelse, men i slutändan vann vi Svenskar med en liten marginal, och fick hedersuppdraget att fylla den pampiga poka-

Vinnarbåten

len med dricka och sända den runt till alla seglare. Kan väl tolkas som en gammal god förbrödringsrit kanske.

Så började då allvaret. En imponerande syn med 65 båtar på startlinjen. Och helt avgörande förstås att i starten försöka ta sig loss ur denna bröte av båtar om man skulle hinna upp till efterkryssmärket innan värsta klumpen med båtar ska tränga sig runt där. Per och Åke taggade till tusen. Per på focskotet och Åke som hjälp framme i lovert att snacka mig fram till en bra startposition. Som rorsman ser man ju inte mycket av startlinjen. Så full gas och IVÄG.

Vi lyckades hyggligt i dom flesta starterna och härligt när man kan få ut näbben lite före grannbåtarna och dra iväg i fri vind. Märkligast var dock kanske den starten då vi kom iväg först i andra led. Det såg mörkt ut, men snabb stagvändning och ut för babords halsar bakom frontraden med båtar. Det öppnade sig fint och vi var snabbt ute i fri vind. Lite tur måste man ha också – vi rundade som femte båt efter första kryssen och fick en tredjeplats i mål. Mäktigt med 62 båtar bakom sig..... Nu gick det inte så bra i alla seglingar, om nu nån trodde det, men det hela räckte ändå till en nionde plats i slutänden, och faktiskt bästa svenska båt. Lite kul också, för i vintras upphävde vi i stockholmsgänget det urgamla träningsförbudet med målsättningen att få minst en svensk bland topp-tio på Guldpokalen. Hårdträningen bestod av två vårkvällar i stilla regndis, men en helig ko hade ändå slaktats, och målsättningen nåddes ju faktiskt. Vi blev också fem svenska båtar bland dom 20 bästa – inte så dåligt.

Annars var det som vanligt mycket tyskt och danskt i topp. Vann gjorde säkra Per Jörgensen/Claes Hoglert/Kristian Hansen. Bästa finska båt 6.a – starkt. Esterna ställde upp med 10 båtar, men har väl inte ännu riktigt fått upp farten – bästa Est på plats 41. Dom bidrog dock till trivseln med en estnisk discokväll. Bästa amerikan 23.a och engelsmännen på 40.e plats.

Så var det dags att lasta båtar och åka hem. En härlig vecka hade det varit. Naturligtvis betyder vädret mycket, och denna gång bjöds soligt väder med lagom starka vindar som gräddde på moset. Guldpokalen är i mitt tycke ett

trevligt arrangemang också i ett annat avseende. Jag gillar banor med långa startlinjer och långa banben. Så mycket segling som möjligt, och så lite bråk som möjligt i starter och rundningar vill jag ha. Det tror jag gäller dom flesta seglare även om förespråkarna för korta ”formell” banor hörs mer i debatten. Så jag gillar verkligen Guldpokalen. Banbenen är 1,8 distansminuter, vingmärke finns vid efter-kryssmärket, och gate vid efter-länsmärket. (”Gate” innebär att två märken ligger bredvid varandra och man kan runda endera märket inifrån och utåt). Mycket segling alltså och förhållandevis lugna rundningar trots många båtar.

Och nu är det bara att spotta i nävarna och ta nya tag till nästa år. Då fyller Folkbåten 75 år och har jubileums-SM i Halmstad och jubileums-Guldpokal i Kerteminde i Danmark. Kerteminde är ett Folkbåts-Mecka där över 1000 plastfolkor byggts. Det blir säkert något i hästväg, och eftersom det är jubileum tänkte jag lufta SWE 2 ”Jo-Jo”. Det blir kul.

För F SWE 1289. ANDERS OLSEN

Vann gjorde säkra Per Jörgensen/Claes Hoglert/Kristian Hansen.

Hela Resultatlistan hittar ni på:
<https://goldcup2016.wordpress.com>

De svenska placeringarna (65 deltagare):

9. Anders Olsen/Per Wärnegård/Åke Ljungquist, Vikingarnas SS
13. Hobbe Wärnegård/Gustav Fylkner/Charlie Hagerman, Runmarö YC
16. Johan Rasin/Erik Holmer/Martin Bratt, Vikingarnas SS
19. Donald Bratt/Alexander Bratt/Torben Cederberg, Vikingarnas SS
20. Hans Torlén/Kjell Torlén/Bengt Jarfelt, KSSS
24. Leif Ahlqvist/Christian Söderbäck/Ulf Bohman, Vikingarnas SS
33. Gunnar Bonthelius/Max Eriksson/Rolf Uppström, KSSS
48. Staffan Bellander/Rolf Stenius/Susanna Kuusansalo, Saltsjöbadens BK
50. Per Hörberg/Pär Johansson/Mats Karemyr, Vikingarnas SS

Vikingar drar österut och tillbaka

Pär och Per lämnar Vikingarnas Segelsällskap i lugna vindar en onsdag. Vi ska på egen köl ta oss österut in i Finska viken, ända till Helsingfors. Där väntar Guldpokalen med 66 Folkbåtar på startlinjen.

Med respekt för den lilla båten på det stora havet, så har vi bunkrat med kikare, två transportörer, kompasser och sjökort, gps, radarreflektor, plåster, extralanternor, nödbloss i fall att, mer sjukvårdsprodukter och en flaska whiskey, många öl och en 6 watts flytande VHF radio, mobilladdare och lite ätbart att förvara svalt i kölsvinet.

Vi låter drömmarna om kaffe, under det första dygnet, direkt gå i kras när termosens effektivt följer tyngdlagen och kraschar i vågorna från en förlupen Vaxholmsbåt. Hoppsan, focken trillade visst i vattnet också. Grabbarna med full koll sa direkt att det spelar ingen som helst roll. Focken satt fast i en schackel i halshornet och kaffe är ändå klart överreklamerat.

Mot Möja Långvik i sporrsträck dock. Hoppsan där fick vi visst en kaffe med frasigt wienerbröd, minsann. Sedan en stillsam kryss mot de yttre skären. Nassa och Gillöga passerades i den nordliga vinden. Till slut förtöjde vi längst ut i Stockholms skärgård. Men längst in i viken, för den kyliga vindens skull. Trevliga grannar läde oss med sitt höga skrov. Deras söner plurrade visst titt som tätt. Både under gång och sång från de vackra klipporna. Föräldrarna hade just överlevt seglatsen från Nassa. De bleknade lätt när de hörde att vi kom från Djurgården – och skulle till Finland i vår lilla folkbåt.

Natten var god för Pär. Mer i vaket tillstånd för Per. Håller båten? Hmm, röstjärn, mast och rigg, check. Rodret och seglen likaså. Håller hon tätt? Nej, så mycket visste jag att hon läcker som ett såll, ovanifrån. Så vid mycket sjö lär det få pumpas...

Klockan fyra torsdag morgon

Vaknar från den ryckiga sömnen, med oroliga tankar till och från. Ser grannens vimpel stå ut i vinden, vilt fladdrande. Oj, vad det blåser. Från vilket håll, ska vi ha bonnkryss över hela havet med överbrytande sjö?

Sundet koncentrerade vindstötarna.

På öppet vatten låg den nordliga vindstyrkan något lägre, mellan 7 och 9 meter per sekund. I sjökortet var den magnetiska kursen inritad, 073° (rättvisande kurs kompenserad med missvisningen). Deviationen var glädjande nog endast ett par grader i det aktuella kursregistret.

Seglingen började och det kändes bra från början. Sträckbog hela vägen mellan bidevind och halvvind, med en ganska lugn sjö. Utom mitt på havet då vinden mojade och sjön kom från tre håll samtidigt. Per passade på att sova en del under Pärs trygga rorsmannaskap. Han kombinerar passionen för segling med den för olika instrument med komplex teknik inblandad! Pär var vänlig nog att purra Per i höjd med Svenska Björn. Vi mötte en seglare på avstånd i höjd med Bogskär, annars såg vi bara två lastfartyg på håll.

Efter elva timmars fin segling över Östersjön angör vi Finska utö. Dessförinnan hade vi sett fyren utanför Kökar. Vi hade mirakulöst nog lyckats hålla kursen rätt bra! Och vi hade seglat i hela 5,5 knop i snitt. Av bara farten fortsatte vi till Jurmo, en timme till. Där hittade vi en plats längst in vid en finsk folkbåt. Vi slog oss ned vid hamnkontoret/affären/baren med varsin finsk öl, färskkrökt sik och flundra. Det var bara förrätten. Sedan fortsatte vi glatt vandringen till öns nya krog där vi intog en bättre måltid med tillhörande starkt. På vägen gick vi upp på det lilla berget som är högsta punkten på Jurmo. Därifrån kunde vi se havet och vår väg in vid Utö mot Jurmo, sagoön.

Sömnen var väldigt god denna natt.

Fredag morgon

Vi transportseglar vidare mot Helsingfors. En del motorgång i bleket. Till slut rundar vi Hangö och efter ytterligare 15 M hittar vi våra drömmars mål – Persö. Ja, så döper vi kobben som med sina runda granitformer och lagom litenhet blev väldigt mysig efter all transport. Till råga på allt finner Pär en kvarglömd, vinklad bergskil som Per skulle få stor nytta av senare.

Tidig kväll och god natt!

Lördag morgon

Mot Helsingfors, genom vackra skärgår-

dar och öppna fjärdar. I morgondiset missade Per ett ensmärke (eller var det verkligen inte övervuxet?) och vi for rakt ut i terrängen, dock utan att träffa på något i grund och botten. Sedan backade vi ur planteringen och kom på kurs igen. Till slut nådde vi ända fram. Till hamn och väntande folkbåtsvänners famn. De hade kommit med sina folkor på trailers med finlandsfärjan tidigare under dagen. Vännerna satt förstås på krogen i hamnen. Pär och Per kom lagom till desserten med varsin öl i handen. Allmän förbrödning och trevligheter vidtog.

Skönt att vara i hamn. Tack för fin långsegling tillsammans över Östersjön, Pär!

Söndag – söndag

Guldpokalen genomfördes med begränsad framgång, se vidstående artikel!

Ensam mot elementen – eller att leva en dröm?

Nu börjar det stora äventyret, det att segla folkan hem själv. Pär och Per över haven i en liten båt utan självlänsande sittbrunn, det är en spännande sak i sig. Med bara en Per i båten, är det en helt annan historia. Det är stora vatten, få båtar ute, stora fjärdar och ett hav med kallt vatten att korsa. Det finns inget utrymme för större misstag.

En seglare ber inte om medvind. Hen lär sig segla. Gärna i motvind i svärnavigerade vatten med solen i ögonen. Eller möjligen vid randen av en åskfront med hård vind och kallt ösregn. Allt föregånget av morgonsol i öster från en klarblå himmel, med en bedrägligt vacker regnbåge i väster och en säl som dansar i folktomma vatten.

Helsingfors – Hamnskär

Tidigt, tidigt lämnade jag den trygga hamnen och gav jag mig av i stiltjen med den diskreta fyrtaktaren spinnande i aktern. Hela Helsingfors sov. De 65 folkbåtarna vilade med sina sponsorrflaggor i stäven. Mindes den sista utseglingen till havsbanan. Vi gled parallellt med de unga amerikanerna från San Francisco. De bjöd generöst på sin musik från att behändigt fäste i bommen. Efter ett tag blev vi bogserade ut till banan av en estländsk folka. Sköna minnen

när jag girade ut genom sundet, ut ur Finska viken.

När vinden väl kom kunde det seglas med hemskotade segel. Tur det, för vinden var svag. Ibland så svag att motorn fick spinna igen. Då när fjärden låg mild och stilla som en oljemålning i släpande medljus.

I en trång led mötte jag en finsk segelbåt som gick för motor. Skepparen viftade med en svart simfot. Han likaså flippade med den, sedan pekade han på mig. Då insåg jag, den före detta navigationsläraren med skammens rodnad, att det var en kon med spetsen nedåt. Den man ska ha hissad i fören om både segel och motor är på samtidigt. Kanske typiskt Finland, för i svenskt inre vatten behövs inte denna signal för båtar under 12 meter.

Persön passerades av nostalgiska skäl, jag ville se den mjuka röda graniten igen. Nu låg det motorbåtar i viken, så det var lätt att fortsätta för segel mot Hangö.

Vinden friskade i och jag ångade på. Tänkte så här: passa på nu när vinden för oss snabbt framåt, men pass på tröttheten så du inte tar för stora risker, Per lille. Rundade Hangö, som ju är en markant halvö, och begav mig in i båtsporleden mot nordväst. Letade natthamn, för vattnen här är stora. Havet är direkt på. Hittade Hamnskär i den sydvästliga vinden. Viken i sjökortet måste ju vara perfekt med det namnet!

Men nej, det tog den trötte Per minst en halvtimme med ankare i och upp, hopp i land och tillbaka, stå på grund mitt i viken – innan jag gav upp och satsade på nästa kobbe. Inget an-

karfäste att skriva hem om och vad skulle jag förtöja i. Inga träd eller stenar. Inga lämpliga sprickor för en bergskil. Grundplanen för ensamseglingen var att ligga på svaj. Men vem gör det i stark vind, dåligt ankarfäste och ”fritt fall” åt lä om ankaret släpper?

Så jag såg järtecknet, trött som jag var av att ha varit i gång hela dagen från kl 4. Drivved, i form av en planka från en gammal lastpall, nedstucken i en spricka i berget (för stor för min bergskil). Ankare i igen, nu med en annan vinkel och längre från land. Kollar drivvedens tveksamma robusthet innan jag bara la linan runt den och förtöjde ombord.

Vinden var ganska frisk. Ön gav vind- och sjölä. Men på andra sidan låg hela Östersjön och tryckte på. Sov med ett öga öppet den natten. Skulle plankan verkligen hålla?

Hamnskär – Jurmo

Vaknade med en svart vägg på styrbordssidan. Vinden hade vridit mot syd under natten och ankaret hade lekt lite med rullstensåsen till botten. Men räddningsplankan i land höll oss kvar i matchen. Utan en fast punkt i land hade vi kunnat drivit långt, folkan och jag. Resolut upp ur kojen. Klockan är strax efter fyra och morgonljuset är bra vackert.

Bara nu rutinerna sitter, för jag är ganska trött. Stuva proviant för dagens segling under styrbords lucka. Ta på rätt kläder och förbered förstärkning i form av stövlar och andra regntåligen saker. Ät din yoghurt med müsli, ta några klunkar vatten. Gör klart seglen. Allt detta

snabbt då väggen av kantig, mörk finsk granit tenderade att närma sig.

Ok, klart att lossa i land. Bara att dra loss linan runt plankan. Men ack nej, den fastnade i en spricka och kom i beknip. Lätt ångestfylld tog jag språnget i land för att lossa. Sedan med viss hjärtklappning ombord igen för att lägga oss på svaj i vindögat. Men ack nej, det obefintliga ankarfästet var, obefintligt. Bara att hiva upp draggen och snabbt som ögat hissa på innan vi drev ut i den friska vinden. Seglen gick upp snällt, fallen samlades in snyggt och effektivt och sattes på plats. Sedan – till rors, puh!

Utsegling med fladdrande segel. Sjökortet litar jag på sådär, utanför lederna. Lätt svettig, av alla arrangemang och av den mentala spänningen innan vi kom in i leden, faller jag av i leden åt nordväst.

Med soluppgången snett bakom mig och regnbågen snett framför mig, kände jag mig ändå som en lyckoprins. Om styrbord en morgonblå himmel. Om babord en askgrå, violettstarkt fond matchad med detta ljusspektrum av grundfärger. Efter en ljuvlig stund av estetisk njutning börjar jag inse vad som är på gång.

Två timmar senare kan jag konstatera att min anrika Henry Lloydställ från 1975 inte pallar ihållande ösregn. Mitt i en regnpaus hinner jag byta om och prisa min packning med mjuka varma saker och sedan på med det nya sjöstället inköpt under äventyren på San Francisco Bay. Folkan seglade snällt alldeles själv under den glada halv vinden.

Varm och go, åt jag lite medan folkan tuffade på. Väl till rors igen såg jag

den. Gråsälens vars nyfikenhet tog sig ett dansant uttryck. Jag har väl sett ett hundratal sälar vid det här laget. Men aldrig förr en som reste sig rakt upp i vattnet för att bättre se seglaren med det nya sjöstället. Den simmade med kraftiga tag i stjärtfenan och liksom dansade med hela överkroppen över vattnet. Någon kanske har sett dresserade delfiner fara fram på stjärtfenan. Denna säl var väl inte fullt så atletisk, men oj vilken känsla att se den göra om konststycket några gånger innan den dök behagfullt ned i djupet.

Sedan vred vinden.

Väl i hamn mätte jag distansen. 20 M bonnkryss i 10 m/s. Det gör en seglad distans på 28 M under drygt sex timmar. Det är en skön konst att stagvända med häcken. Ena handen släpper fockskotet i rätt ögonblick och andra handen tar hem i samma ögonblick. Med rätt timing behövs det ingen efterjustering eller mer hemskotning. Men det gäller att orka. Nu hade vi en vacker målbild, folkan och jag. Jurmo. Med den i kroppen kunde jag, efter varje slag, slå mig ned på rorsmansbänken med fötterna mot lä sargkant där vattnet forsade fram ett par decimeter bort. Att sedan snekla i sjökortet och kisa mot den sol som nu med slösande strålar värmdes upp oss, det var ett sant nöje!

Efter dessa timmar av oavbrutet kryssande och gungande, så var det dags att tänka på tilläggning utan lä i frisk vind. Sjölä förvisso, men vinden blåste ända in i hamnen. Utanför Jurmos gästhamn ligger Huvudskär. Men vinden vred runt och drog över ön, så storen fick bärgas vilt flaxandes. Hjälpligt surrade jag den medan focken hann sno sig några varv runt sig själv när den piskade vilt i den friska brisen. Planen var att ha focken som säkerhet. För innan själva hamnen skulle revet passeras i den respektingivande sjöhävningen. Motorn spanns i gång och vi satte av med alla sinnen öppna.

Väl innanför hamnpiren tog jag ned focken och la mig längst upp i lovart. Varför? Jo, därför att där ligger ett båt-hus som lär!

En ung man hjälpte den trötta seglaren att rulla den sladdriga storen och sedan snyggade jag till hela båten en smula. Drack lite vatten och sedan gjorde jag det enda rätta för mig: en lätt jogg på ön för att springa av mig dagen. Lögade mig behagfullt i havet och tog på landgångsrigen.

Jurmo är hur vacker som helst som ö betraktat. Bara formen får fantasin i rullning. Till det en rullstensås, sandstränder, ljung och åter ljung. Denna gång tog dock den trolska tallskogen priset. Saftigt gräs som självlysande undervegetation, harmoniska furor med solstrålar strilandes genom sina trädkronor. Tallarna står med perfekt avstånd för att skydda varandra utan att ta vare sig näring eller ljus från varandra. Nationalparksvarning, absolut!

Denna gång blev den varmrökta fisken lax. Tillsammans med en ale satt jag på trappan till barnens lekhus, mitt i gästhamnen med affären nära. Liksom fiskarens beredningsbord och hans nät. Röken står på berget, 20 meter på andra sidan huset. Efter måltiden satte jag mig inne i affären. Hamnade mitt i familjemiddagen med ett barnbord och ett vuxenbord. Fyra finnar åt sin rumpstek under behagfull tystnad.

Gästbryggan var halvfull och folkan låg längst upp mot vinden, mot vågbrytaren. Frid i sinnet och en mycket god natts sömn väntade.

Jurmo – Bränstenskär

Vaknade utvilad. Det är onekligen skönt med en skyddad hamn. Blåsten hade lagt sig under natten och det hela kändes väldigt fridfullt. Mot nationalparken, tallskogen, rullstensåsen och de vidsträckt stränderna joggade jag stillsamt. Kor på bete stod det på skyltar här och där.

Hänförd över naturens skönhet sökte jag mig mot vattnet efter några kilometers joggande. Där, på en bördig gräsplätt, stod fem kameler, eller var det lamor? Nej, alpackor var det. Gulliga, ulliga stod de alldeles vid strandlinjen och betade. En av den kom nyfiket och

försiktigt fram emot mig. Jag lät henne nosa på in hand och fick smeka hennes hals innan hon skyggt drog sig tillbaka till de andra. Sisu heter hon, sa fiskarhustrun när jag berättade, väl tillbaka i hamnen.

Det sista jag gjorde på Jurmo denna gång, var att köpa en hembakt skär-gårdslimpa. Den tuggade jag på ända ut på Ålands hav, skulle det visa sig.

Med mobilen laddad kryssade jag, med visst vemod, ut ur hamnen med två decimeter tillgodo på gästbryggans nock. Ja, finnen som stod där mätte och kommenterade med viss glädje i rösten. Förbi Huvudskär och med kurs ost om Utö. Nu skulle sjöbjörnarnas skatt avnjutas. Deras hemliga leder bjuder gengägar för den som seglar från Finska Utö mot Mariehamn. Annars får en göra en stor omväg runt Föglö.

Efter några timmars segling avtar vinden. Jag ser ut över havet mot söder och de stora molnen tornar upp sig med regn och vind. Snart vräks båten ned och far fram i maximal fart. Svår navigation i angöringen av Kökar, bakvägen. Men det fungerar till slut och solen tittar fram igen och vinden är lugnare. Det är ju så att Åland, tillsammans med Öland och Gotland, har flest soltimmar per år i Norden. Och det syntes en skarp gräns redan i höjd med Finska Utö. Blå himmel och cumulusmoln över Föglö och Åland. Mörk himmel bakåt och utåt havet.

Från Kökar och vidare mot själva Åland, så börjar sjöbjörnarnas utmaning på allvar. I bedrägligt behaglig vind seglar vi ut på stora vatten, för att leta oss in i nästa arkipelag sydost om Föglö. Vinden ökar efter hand och vi seglar snart i nära sex knop igen. Typiskt, nu när vi inte har så bråttom, folkan och jag.

Solen strålar verkligen från en klarblå himmel. Skärmen på mössan gör nytta, men det solglitrande vattnet bländar mig nära nog totalt. Mitt i angoringen ser jag ett skär som inte är med i sjökortet. Och detta mitt i en kritisk passage där Sjöbjörnarna föreslår en att gå emellan bränningar och övervattenstenar. Men något skär skulle inte ligga där också. Osäkerheten lägger sig som en obehaglig slöja över situationen. Att smälla på grund, ensam i stark vind med sjögång, är inte att rekommendera.

Jag drejar bi och utvärderar läget. Bestämmer mig för att det där skäret nog är den där övervattenstenen i sjökortet från 2005. Håller andan och låter sedan seglen fladdra så folkan, med sina två ton, bara gör fyra knop i halv vinden förbi både det ena och det andra grundet...

Det fungerade denna gång och nu gällde det att hitta en natthamn. Sista möjligheten innan nästa stora vatten, var Bränstenskär. Väderrapporten tjtade om sina sydvästliga vindar av friskare slag. Till slut hittade jag en dräglig plats med ankarfäste och en sten i lovert att knyta fast sig i – och så den vinklade bergkilen i lä.

Beslog seglen lite lätt slarvigt och gick trött till kojs. Somnade inte. Lyssnade på ljud. Hur var det med lovertstampen egentligen? Ligger den inte och nöter för hårt i halkipen? Gick upp och la den mot relingslisten, noterade att tampen var rätt slitna. Men den håller, väl?

Somnade till slut av vindens susande i riggen och båtens stilla vaggande.

Bränstenskär – Rödhamn

Vaknade tidigt igen. Något var annorlunda. Vinden hade vridit på väst. Toppen, det blir kryss genom den svåraste av outprickad skärgård, ensam och med Östersjöns ocensurerade vågor som garnering. Men Per, det är ju detta äventyr du sökte. Väl?

Loss föröver. Och ankaret höll oss på svaj medan jag hissade seglen. Tog upp plätten på babordssidan från aktern så att fören föll av ut från viken. Snabbt i ordning med linor och annat, nu skulle här seglas och navigeras.

Planerade slagen så strategiskt som möjligt mellan grund och sund. I höjd med Vidskär, mitt på Jungfrun, vred det tillbaka till sydväst och ökade. Tur det för nu blev det sträckbrog genom de grundtätaste områdena mellan Tvihälarna och Ståtstenarna. Vågorna bröt

lite överallt, många bränningar och grund strax under ytan såg jag som passerande svarta skuggor.

Dags för nästa utmaning. På bogen förbi Gadden, mot Svartknobban, fick jag möta hög sjö direkt från havet. Sjö som passerat många utgrundningar och blivit hög och krabb. I dessa lägen gäller det att göra det enkelt för sig. Sikta på något tydligt och håll kursen. I detta fall blev Söderqvist räddningen. Ett tydligt skär i fören. Kanske hade det räddat fiskare Söderqvist, en gång i världen. Tvärs bränningarna om styrbord är det läge att slå, annars hotar grunden föröver. Klockrent slag, extra viktigt i grov sjö med skär nära, mot nästa charmerande hotbild. Gaddens grundbälte. Det märktes när jag närmade mig för sjön blev extra brant. Ett befriande slag västerut och jag såg öppningen föröver.

Några slag till, sedan passerade vi Österör med Östergundet och kunde släppa lite i skoten för att rinna på ut i farleden mot Rödhamn.

Med en viss känsla gled vi in i gästhamnen. Lite kul med alla nyfikna blickar. Vem är det där som kommer i denna blåst med en så liten båt och seglar ända in till bryggan?

Fixade till båten lite extra fint, nu var vi ju bland folk, och gick sedan i land. Det blev kaffe med nybakt kanelbulle i lä av hamnboden. Där började jag nu att skriva denna loggbok.

Rödhamn

Sedan 1996 har en och samma familj skött driften av gästhamnen i Rödhamn. Den köptes för många decennier sedan av Ålands Seglarsällskap (ÅSS). Frun i familjen, Anette från Norrtälje, driver dessutom ett galleri med sina vackra akvareller. Anders, mannen från Åland, förestår hamnkontoret/serveringen som är mycket hemtrevlig. Utanför finns bryggor och en sandstrand för barnen. Föräldrar och andra kan sitta i solen, i lä av berget och små hus, och njuta av vuxenlivet i land med barnen i ögonvrån.

ÅSS laserungdomar trotsar ”Laser Dome” i stan för en yster lek i segeljollarna. Ser just en segla in och mötas av en glad kamrat som hoppar i vattnet framför Lasern. Han klättrar upp på fördäck för att välla jollen, men den in-seglade kamraten lyckas vräka bråkmakaren i vattnet. Där ligger han förnöjt på rygg och sparkar tillbaka jollen som seglaren försöker paddla in med

händerna.

Hamnmiljön bjuder till slut på fem prydligt uppställda laserjollar med seglen uppe på tork, tio Optimistjollar, en segelskuta och en tjärad skötbåt.

Sitter på bryggan och skriver detta. Det gungar fortfarande efter morgonens äventyr. Kaffet gör susen och jag mår som en prins. Plask från lekande ungdomar snett bakåt, i klockan fyra. Galleriet kl två, serveringen rakt fram, båthuset (med köket i kortändan) kl elva och hela gästhamnen i kl nio. Den tar 75 båtar, förr 90. Precis som att SUV:ar tar parkeringsutrymme i stan, så tar de allt bredare båtarna sin tribut till sjöss. Folkbåten ligger som en gullig fågelunge bland alla förvuxna gökungar!

Precis nu smällde det till när en bister Buster Magnum rände in i bryggan. En välkammad pappa skulle visst hämta sin son, seglingsinstruktören. Barnen leker på sin sandstrand kl tio och föräldrarna dricker lite rosévin i solen. Rödhamn är allt en idyll i den starka kontrasten till det brusande havet på andra sidan den lilla, men höga ön. Vågorna slår taktfast mot den röda graniten – rappakivi!

Efter att ha ensamseglat hit från Helsingfors, är friden stor i mitt sinne. Kroppen är glad över att få vila. Det är fysiskt krävande att sköta allt själv, dygn efter dygn. Hör hur middagen till serveringens gäster, tillreds i båthuset. Det hackas och fileas, skrattas och pratats.

Nyss reste sig den franska kvartetten från bordet intill. Det kändes mysigt med en fransk konversation som bakgrund till mitt skrivande och dagdrömande. Solen är het, vinden drar en viss svalka över mig och havsbruset är skönt på avstånd.

Drog mig tillbaka till båten. Folkbåtens avsmalnade akterparti passade perfekt in i två 42-fotarares breda midskepp. Det skulle inte gå att ge sig av nu. Ursäkta, säger en trevlig kvinna på den ena skeppet. Förlåt att vi stänger in dig. Inga problem, säger jag. För det är det inte. Jag är glad över sällskap och det ena ledde till det andra. Jag blev bjuden ombord till familjen med två halv-vuxna barn och chokladmousse med kaffe!

Somnade sött efter att ha kollat väderappen. Mer vind från sydväst.

Dagarna gick. Lätt inbläst kände jag mig i den envisa, sydvästliga vinden. Den skulle medföra kryss över hela Ålands hav. Inga problem i sig. Men vå-

gorna är problematiska i längden för en ensam folka på havet.

En sen kväll kommer en holländare och lägger sig i lovart om oss. Denna Hallberg Rassy blir ytterligare en fin vindfångare, tänkte jag. Det hade utlovats sydostlig vind om 15 meter per sekund. Vinden kom och vad vet jag om hur den flygande holländaren tänkte – men 06:33 slog han i lilla folkan när han skulle ge sig i väg. Sorry, sa han när jag yrvaket visade min nuna under den blöta tältduken över sittbrunnen.

Vinden vred tillbaka till sydväst, solen började torka upp det blöta och jag vädrade folkan. Passade på att kassera den tamp som oroat mig häromnatten. En del fick duga som reservbälte för de jeans som hade vuxit i garderoben. Fann reservlinan i fören och skar av tolv meter. Gjorde en elegant splits runt haken och kände mig nöjd. Så nöjd att jag tog en morgonfika med kanelbulle på bryggan igen.

Paret i den lilla båten vid min andra sida, bjöd mig att dela gästbastun med dem. I trevlig och naturlig gemenskap njöt vi av värmen i "Ålands finaste bastu" för att sedan kasta oss i vågorna. Det känns helt fantastiskt att möta elementen rakt på, rakt i. Samma vågor som kan skapa obehag under en lång segling, blir underbara att vara i – en stund!

Sedan bjöd jag på en flaska vin till den gemensamma laxmiddagen med hemlagad potatissallad och dito bröd därtill. Tog farväl, för på morgonen skulle jag äntligen segla över Ålands hav.

Rödhamn – Stomnarö

Sov ängsligt igen. Jag gillar nog inte havet så mycket. Vill nog har de där kobarna och skären i synfältet för att känna mig bekväm. Vagnade ändå målmedvetet kl 4 och seglade tyst ut ur Rödhamn. Det blev en lång-kort kryss. Tog först höjd mot Lågskår, ville ha sjölä så långt som möjligt. Några få slag, men det långa benet gick i stort sett mellan Tjärven och Söderarm.

Angjorde svenska kusten och seglade vidare mot Furusund, förbi Kapellskär och in en bit mot Stomnarö. Gick båtsportleden mot Spillesboda brygga och närmade mig min natthamn hos Lennart.

Pang, sa det när Bustern rände rakt upp på det väl utmärkta grundet. Chockad pappa körde vidare en bit innan han stannade, fällde upp utbordaren för att besiktiga skadorna. Barnen titade blekt på. Som tur var kunde de ta sig för egen maskin hemåt, slokötat i långsam takt.

Lennart hade en ny flytbrygga med badstege längst ut. Ville vara rädd om den. Tog ned seglen för tidigt och fick göra ett ärevarv för att samla ny fart. En smått spännande tilläggning som börjar nära "bustergundet" och slutar med ett annat grund (där en annars vill lägga ankaret i det trånga sundet), innan båten kan förtöjas i bryggan. Väl så. Beslå.

Lennart och jag får en stilla stund i hans träsoffa i stranden vid bryggan. Skönt att vara i land, samtala och se folkan lite med perspektiv. God mat, lite

nyheter och sång av Jill Johnson med storband i teve, sedan bums i säng.

Stomnarö – Blidö – VSS

Frukost med Lennart kl sju. Sedan iväg till andra vänners nyrenoverade sommarställe. Vackert och trevligt. En andra frukost intogs kl 10. Sedan iväg hemåt. Smög i halvvind nära ytterligare andra vännar, som satt och läste på sin altan precis vid stranden på Wettersö.

Furusundsleden hemåt i, ja varför inte – sydvästlig vind. Säkert europarekord i kryssande, som seglarvännen Anders påpekade efteråt.

Gled in på vår plats vid bryggan i Vikingarnas Segelsällskap och det kändes som att det var bra nu. Jag har fyllt kvoten för segling för en stund!

Rik på upplevelser och tacksam för att allt gått så pass bra, skriver jag nu ned dessa rader digitalt. Vill passa på att tacka alla er som på olika sätt stöttat detta äventyr. Ni har varit så öppet nyfikna och berättat om er egen längtan att göra något liknande. Ni har brytt er och följt med väderleksrapporterna. Det har ringts och sms:ats. Och vad sägs om följande konkreta bidrag:

Pär: Säkerhetsutrustningen ombord och allt fixeri med exempelvis motorn.

Erik och Johan: Tack för lånet av er nya, fina och extra starka fyrtaktare!

Donald: Flytande VHF-radio att kommunicera med, tack det var en fin present

Anders: Sjökort - översikten och D-serien, tack!

Malin och Johan: Resten av sjökorten, Åland och Finska viken – tack!

Åke: Spinnaker med all utrustning – tack!

Hans: Erbjudande om att låna gennaker – tack!

För segelsporten och Folkbåten
75 år 2017

PER
HÖRBERG
F 1269

Rödhamn

Skalenlig modell av Nordiska Folkbåten

Lagom till 75 årsjubileet introduceras nu en skalenlig modell av vår Folkbåt med många detaljer.

Bakom modellerna står Gustaf Ugglå, mångårig modellbåtsbyggare. Förutom Folkbåten har han utvecklat och tagit fram en rad modeller - moderna segelbåtar, motorbåtar och gamla klassiker.

-Vi bygger modellerna huvudsakligen i Vietnam i en modellverkstad som vi årligen besöker säger Gustaf Ugglå. Modellerna liksom Folkbåten byggs skalenligt efter ritningar med hög detaljnivå fortsätter han. Folkbåtsprojek-

ter har varit särskilt spännande då vi här har samarbetet med f d ordföranden i Folkbåtsförbundet Anders Olsen och utgått ifrån hans Folkbåt med serienummer 2. avslutar Gustaf Ugglå.

Folkbåtsmodellen är 70 cm i skala 1:11. En första prototyp visades upp på båtmässan i Stockholm i år. Många intresserade berömde prototypen.

Den slutliga och färdiga modellen kommer att visas upp på båtmässan i Stockholm nästa år.

Redan nu kan du beställa ditt eget nummerade exemplar av Nordiska Folkbåten. 15 modeller har byggts totalt så

först till kvarn... Priset är 5.900 kr inklusive moms. Avhämtas på Skeppsholmen i Stockholm eller skickas hem till dig.

För vidare information och beställning kontakta Gustaf Ugglå på gustaf.uggla@promero.se eller ring honom på 070 5902397.

Modellerna finns tillgängliga från mitten av december.

Det finns möjlighet att beskåda ett första ex från mitten av november, och planen är också att Gustaf kommer och visar upp detta på OFK.s årsmöte i slutet av november.

SM – Folkbåt. Foton: Niclas Skärlund

Kassören har ordet.

Årsavgiften 2016/2017.

Nu är höst och vinter här, båtarna är uppe på land och vilar upp sig, det är dags för den årliga medlemsavgiften.

Bifogat finner Du ett inbetalningskort avseende årsavgiften 2016/2017. Årsavgiften är oförändrad 300:- varav 30:- går vidare till din flottilj. Du som redan betalat avgiften har fått ett överkursat inbetalningskort. Du kan också köpa en standert för 150:-

Foto: Kenneth Näsström

BLI MEDLEM I FOLKBÅTSFÖRBUNDET

Du folkbåtsägare som ännu inte är medlem – kom med i vårt gäng.
Och få denna tidning 2 gånger per år, få veta vad som händer i Folkbåtsvärlden, kunna delta på våra träffar och stötta Folkbåtssegling i största allmänhet.
Enklast blir Du medlem via vår hemsida: <http://www.folkbat.se/medlemskap.html>
Årsavgiften är 300:- Plusgiro 437 58 45-7, Svenska Folkbåtsförbundet

Välkommen
www.folkbat.se

FÖRBUNDSSTYRELSE

Ordförande:

DONALD BRATT
Sjöviksvägen 9
144 61 Rönninge
Tel: 08-534 40 332 (hem)
donaldb@algonet.se

Vice Ordförande:

SVANTE SVENSSON
Norra vägen 9
302 31 Halmstad
Tel: 035-13 35 14 (hem)
svante.r.svensson@telia.com

Kassör och medlemsregister:

GÖRAN SVENSSON
Heleneborgsgatan 44 B
117 32 Stockholm
Tel: 070-592 01 26
svensson@gs-elektronik.se

Sekreterare:

HÅKAN HÅKANSSON
Västra Vallgatan 17
271 35 Ystad
Tel: 0708-117210
hh.sbk@swipnet.se

Teknisk ansvarig och mätchef:

PER-ARNE JOHANSSON
Erik Dahlbergsvägen 95
374 38 Karlshamn
Tel: 0454-311 62
paj@karlshamn.se

Tävlingssekreterare:

HANS TORLÉN
Sjökvarnsbacken 12
131 71 Nacka
Tel: 070 5170949
ht@enerplan.se

Övrig Ledamot:

ROLF UPPSTRÖM
Dragonvägen 2
459 32 Ljungskile
Tel: 0734052233
rolf.u@hotmail.com

Redaktörer för Folkbåtsnytt:

GÖRAN SVENSSON
Se styrelse
PER HÖRBERG
per@navigatordialog.se
HANS MELCHERSON

Ansvarig utgivare:

DONALD BRATT
Se styrelsen

KONTAKTPERSONER

Blekinge

PER-ARNE JOHANSSON
Se styrelsen

Halmstad

SVANTE SVENSSON
Se styrelsen

Ostkusten

GÖRAN SVENSSON
Se styrelsen

Västkusten

ROLF UPPSTRÖM
Se styrelsen

Skåne

HÅKAN HÅKANSSON
Se styrelsen

Webmaster

ALEXANDER BRATT
ascbratt@gmail.com

Svenska Folkbåtsförbundet (SFF) är en ideell organisation som har till ändamål att tillvarata svenska folkbåtsseglares intressen i och utanför Sverige.

Förbundet är uppdelat i regionala Flottiljer, som skall verka lokalt för sina seglare. SFF är anslutet, dels som ett klassförbund till SSF – Svenska Seglarförbundet och dels till NFIA – Nordic Folkboat International Association, som är folkbåtsseglarnas internationella organ.

Redaktörer för detta nummer av Folkbåtsnytt är: Hans Melcherson, Göran Svensson och Per Hörberg
Nummer 1 /2017 kommer i brevlådan i mitten av april.
DEADLINE ÄR DEN 20 MARS.

Välkommen med ditt bidrag